

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 85.142 van 8 februari 2000  
in de zaak A. 76.090/XII-860.**

In zake : de VZW Belgische Confederatie van de autohandel en reparatie en van de aanverwante sectoren (FEDERAUTO),  
die woonplaats kiest bij  
advocaat S. VAN GEETERUYEN,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Leopold II-laan 180

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Binnenlandse Zaken,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat E. BREWAEYS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Leopold II-laan 117.

tussenkomen de partij :

de Koninklijke Federatie der Garagehouders  
van België (FEGARBEL),  
die woonplaats kiest bij  
advocaat D. SOCQUET,  
kantoor houdende te LEUVEN,  
Justus Lipsiusstraat 20 A.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat de  
VZW Belgische Confederatie van de autohandel en  
reparatie en van de aanverwante sectoren (FEDERAUTO) op  
20 oktober 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring  
te vorderen van de beslissing van 22 augustus 1997 van  
de Raad van State houdende bekrachtiging van de akten  
inhoudende de wijzigingen van de samenstelling van de  
raad van bestuur van de Koninklijke Federatie der  
garagehouders van België, bekend als FEGARBEL;

Gelet op het arrest nr. 73.468 van 5 mei  
1998 waarbij de Raad van State buiten de zaak wordt

gesteld en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 8 juni 1998;

Gelet op de beschikking van 24 juli 1998 die de tussenkomst van de Koninklijke Federatie der Garagehouders van België (FEGARBEL) toelaat;

Gezien de verzoeken tot voortzetting van de procedure ingediend door de verwerende en de tussenkomende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de

verwerende partij, en van advocaten D. SOCQUET en J.M. VAN CAMPENHOUT, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluitend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de vraag tot buitenzaakstelling van de Belgische Staat.

Overwegende dat in het kader van het administratief kort geding de Belgische Staat gevraagd heeft om buiten de zaak gesteld te worden; dat het schorsingsarrest deze vraag heeft verworpen doch integendeel de Raad van State buiten de zaak heeft gesteld; dat in de zaak ten gronde de Belgische Staat niet meer heeft gevraagd om buiten de zaak te worden gesteld; dat op dat stuk het schorsingsarrest dan ook, voor zoveel als nodig, dient te worden bevestigd;

2. Over het belang.

2.1. Overwegende dat de gegevens van de zaak werden samengevat in het schorsingsarrest nr. 73.468, van 5 mei 1998; dat na het uitspreken van dat arrest de algemene vergadering van de tussenkomende partij op 23 juni 1998 een aantal beslissingen heeft genomen houdende onder meer volledige vervanging van de raad van bestuur, welke beslissing werd bekrachtigd door de zesde kamer van de Raad van State op 9 september 1998; dat dit bekrachtigingsbesluit niet wordt bestreden; dat de nieuwe lijst van de bestuurders werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1998; dat de

beslissing tot bekrachtiging onder meer gesteund is op de volgende motivering :

"Considérant que ladite fédération se trouve dans l'impossibilité de produire les extraits des procès-verbaux des assemblées générales qui ont apporté des modifications au personnel de direction depuis 1986";

2.2. Overwegende dat de vraag rijst of ingevolge dit nieuw gegeven het belang van verzoekende partij niet is teloorgegaan;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster ter terechtzitting betoogt dat haar belang niet is teloorgegaan, omdat de beslissingen van 23 juni 1998 enkel voor de toekomst uitwerking hebben, terwijl de beslissingen die haar aanbelangen genomen werden in 1994-1996 en niet bekrachtigd werden; dat zij ook aanvoert dat de nieuwe bekrachtigde beslissingen daarom niet als regelmatig beschouwd moeten worden en door de gewone rechter als niet van toepassing verklaard kunnen worden; dat de tussenkomende partij daarentegen meent dat, aangezien de Raad van State precies naar aanleiding van het schorsingsarrest een nieuw bekrachtigingsbesluit heeft genomen en er trouwens naar verwijst, het huidige beroep geen voorwerp meer heeft;

2.2.2. Overwegende dat uit de motieven van het bekrachtigingsbesluit van 9 september 1998, gelezen in het licht van het schorsingsarrest, weliswaar kan worden afgeleid dat dit besluit alsmede de beslissing welke het bekrachtigt genomen werden naar aanleiding van dat arrest, maar niet dat het de bedoeling zou hebben gehad ook voor het verleden de situatie vanaf 1986 te regulariseren; dat verzoekster bijgevolg haar belang behoudt bij de vernietiging van het bekrachtigingsbesluit van 22 augustus 1997, doch enkel in zoverre zij er een belang bij heeft alsnog erga omnes te doen vaststellen dat alle of bepaalde door dat besluit

bekrachtigde beslissingen van de verwerende partij onregelmatig zijn en zij die onregelmatigheid niet telkens voor de gewone rechter moet aanvoeren;

2.2.3. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift tot vernietiging het belang dat zij heeft omschrijft als volgt :

"Verzoekster is door het sluiten van de protocol-overeenkomst van 20.01.94 zoals gesloten tussen FEGARBEL en COMAUBEL d.d. 20.01.94 en door haar oprichting de voortzetster van FEGARBEL dat er zich toe had verbonden volledig op te gaan in FEDERAUTO en zich ten gevolge hiervan te ontbinden en zich in vereffening te stellen.

Wanneer nu de huidige bewindsploeg van FEGARBEL, zoals nu officieel bekrachtigd door de Raad van State in de bestreden beslissing, beslist om zich te keren tegen FEDERAUTO en als enige betrachting heeft de teloorgang van FEDERAUTO te bewerkstelligen, dan is verzoekster rechtstreeks en persoonlijk belanghebbende partij bij de bestreden beslissing.

Dit laatste is des te meer het geval daar FEGARBEL door het oprichten van nieuwe verenigingen het aantal leden van FEDERAUTO wenst te elimineren, en bovendien via een procedure voor de kortgedingrechter waarin zij de bestreden beslissing als overtuigingsstuk neerlegt, tracht te verkrijgen dat de gelden die worden uitbetaald aan verzoekster door het Sociaal Fonds voor het Garagebedrijf in het kader van het Paritair Comité nr. 112, aan haar zouden worden uitbetaald. Deze betaling kan nooit worden verkregen wanneer komt vast te staan dat de Raad van Bestuur van FEGARBEL niet rechtsgeldig is bekrachtigd.

Zodoende belangt het verzoekster rechtstreeks en persoonlijk aan dat de bestreden beslissing zou worden geschorst";

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord preciseert dat de bestreden bekrachtigingsbeslissing aan Fegarbel de mogelijkheid heeft gegeven om onder meer in rechte te treden tegen verzoekster en zodoende de rechten die deze laatste heeft verkregen krachtens de protocolovereenkomst van 20 januari 1994, op 19 juni 1998 door het hof van beroep bevestigd, te schenden en dat Fegarbel ingevolge de bekrachtigde wijzigingen van haar raad van bestuur de

mogelijkheid krijgt om tegen die verbintenis in het in talrijke organisaties op te nemen tegen verzoekster;

2.2.4. Overwegende dat de hiervoren gedane vaststelling dat de nieuwe bekrachtiging enkel voor de toekomst werkt zodoende mede tot gevolg heeft dat het belang van verzoekster bij de vernietiging van het geschorste bekrachtigingsbesluit, zoals zij dat zelf omschrijft, wordt beperkt tot te doen vaststellen dat Federauto in een aantal welbepaalde nu reeds aanhangig zijnde processen voor de gewone rechter niet regelmatig in rechte is getreden; dat in beginsel iedere rechter bij wie een geschil aanhangig wordt gemaakt zelf kan vaststellen of een partij al dan niet regelmatig voor hem verschijnt; dat de vraag of de desbetreffende beslissingen van de algemene vergaderingen van Federauto geldig zijn, kunnen worden beslecht door de rechters bij wie de zaken waaraan verzoekster alludeert aanhangig zijn, wat verzoekster trouwens blijkt te beamen;

2.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het belang waarop verzoekster zich beroept niet langer aanwezig is; dat aangezien dat belang is teloorgegaan buiten het toedoen van verzoekster en daarbuiten haar beroep niet als kennelijk onontvankelijk of ongegrond voorkomt, het past de kosten ervan ten laste van de verwerende partij te brengen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 3.**

De kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE,   | kamervoorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
|        | J. BAERT,           | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. DOMS,            | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**J. DE BRABANDERE.**